U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **O. S.,** zastoupen Mgr. Zuzanou Kratěnovou, advokátkou se sídlem Baškirská 1404/1, Praha 10 – Vršovice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2017, č. j. 2 Az 30/2017 – 8,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 17. 3. 2017, č. j. OAM-856/ZA-ZA11-K10-2016, žalovaný rozhodl, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12 až 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji odmítl usnesením ze dne 12. 7. 2017, č. j. 2 Az 30/2017 – 8. Usnesení městského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[4] Podle stěžovatele nezákonnost usnesení o odmítnutí žaloby spočívá zejména v nesprávném a nepřiměřeném postupu městského soudu, který v řízení o jeho žalobě

proti rozhodnutí žalovaného dospěl k názoru, že podání ze dne 19. 4. 2017 neobsahovalo podstatné náležitosti žaloby podle § 71 odst. 1 s. ř. s.

[5] Městský soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 7. 6. 2017, aby svoji žalobu doplnil o její podstatné náležitosti, a to ve lhůtě 15-ti dnů ode dne doručení této výzvy. Usnesení obsahující výzvu k doplnění žaloby bylo stěžovateli doručeno dne 16. 6. 2017. Vzhledem k tomu, že stěžovatel v soudem stanovené lhůtě svoji žalobu nedoplnil, městský soud žalobu odmítl s odůvodněním, že žaloba neobsahuje podstatné náležitosti žaloby podle § 71 odst. 1 s. ř. s. S tímto názorem a postupem městského soudu nelze podle stěžovatele souhlasit, neboť soudem poskytnutá lhůta pro doplnění žaloby byla nepřiměřeně krátká s ohledem na skutečnost, že stěžovatel je cizincem, který ne zcela dostatečným způsobem ovládá český jazyk. S ohledem na tuto skutečnost lze postup městského soudu považovat za nezákonný, neboť tak došlo k nepřípustnému krácení práva stěžovatele na spravedlivý proces.

[6] Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[8] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a odst. 1 s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, na které pro stručnost odkazuje.

[9] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu totiž poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky a stěžovatel ve své stručné argumentaci nevyložil žádné důvody, které by svědčily pro odklon.

[10] Ze soudního spisu vyplývá, že rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany bylo stěžovateli doručeno dne 5. 4. 2017. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel dne 19. 4. 2017 u městského soudu blanketní žalobu. Usnesením ze dne 7. 6. 2017, č. j. 2 Az 30/2017 – 6, městský soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil chybějící náležitosti žaloby podle § 71 odst. 1 s. ř. s. Současně jej poučil, že pokud nebude jeho podání řádně doplněno, soud řízení o tomto podání odmítne. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 16. 6. 2017. Ve stanovené lhůtě stěžovatel svoji žalobu nedoplnil a na usnesení vůbec nereagoval. Městský soud proto jeho žalobu napadeným usnesením odmítl.

[11] K otázce nedoplnění žaloby ve stanovené lhůtě se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 27. 10. 2004, č. j. 4 Azs 149/2004 - 52, publ. pod č. 488/2005 Sb. NSS. Svůj závěr pak formuloval do právní věty: „*Žalobní body [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] musí obsahovat jak právní, tak zpravidla i skutkové důvody, pro které žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí správního orgánu za nezákonné nebo nicotné. Pokud žaloba postrádala potřebná konkrétní skutková tvrzení a žalobce vzdor výzvě a poučení soudu nijak nereagoval a vadu neodstranil, postupoval krajský soud v souladu se zákonem, odmítl-li žalobcovo podání z tohoto důvodu.*“ Lze odkázat i na rozsudek ze dne 5. 2. 2004, č. j. 4 Azs 53/2003 - 45, ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl k závěru formulovanému do právní věty: „*V řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat nejen základní náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., ale zejména základní náležitosti žaloby vymezené v § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. V situaci, kdy žaloba předmětné náležitosti neobsahovala a žalobkyně nijak nereagovala na výzvu krajského soudu k odstranění těchto vad ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., přičemž soud žalobkyni současně poučil o tom, že nebude-li jeho výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud řízení o tomto podání odmítne, postupoval krajský soud v souladu se zákonem, když předmětné podání žalobkyně odmítl.*“

[12] Je nespornou skutečností, že podání stěžovatele, které bylo městskému soudu doručeno dne 19. 4. 2017, postrádalo náležitosti žaloby podle § 71 odst. 1 s. ř. s., zejména uvedení žalobních bodů, tj. z jakých skutkových a právních důvodů považoval stěžovatel napadený výrok rozhodnutí za nezákonný. Městský soud proto v souladu se zákonem stěžovatele vyzval k odstranění vad jeho podání, stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu a současně jej poučil o následcích, pokud tak neučiní. Tato výzva byla stěžovateli řádně doručena, přičemž tento zůstal nečinný a vady svého podání neodstranil. Za této situace tedy městský soud nepochybil, pokud žalobu stěžovatele odmítl.

[13] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že námitka stěžovatele ohledně nepřiměřenosti stanovené lhůty, je nedůvodná. Jak vyplývá z textu podané žaloby, stěžovatel si byl vědom toho, že jeho podání není řádně odůvodněno. O odmítnutí žaloby přitom městský soud rozhodl až cca 3 měsíce po jejím podání. Lze proto vycházet z toho, že stěžovatel měl k odstranění vad svého podání dostatek času. V uvedeném časovém prostoru mohl doplnit podanou žalobu sám, nebo pomocí zvoleného zástupce. Rovněž tak mohl požádat městský soud o ustanovení zástupce. Stěžovatel však žádnou z těchto možností nevyužil a zůstal po celou dobu řízení zcela pasivní. Postupem městského soudu tedy nebylo porušeno stěžovatelovo právo na spravedlivý proces.

[14] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[15] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu